

VII

- Ние навлизаме в другия град! Как се казваше той?
- Тамеа.
- Колко интересен град! И никакъв шум няма! И какво спокойствие! А в нашите градове направо да полудее човек, нали, Йолик?
- Да. И от твоите приказки най-много!
- Ти винаги използваш доброто ми настроение, за да ме срежеш!
- Да, твоето настроение е винаги такова, че приказваш повече глупости, отколкото очаквам.
- Но ти наистина си бил глупчо! Нима не научи за държавното устройство на тази страна толкова неща, благодарение на мен? А ти разпитваш за климата, за не знам си какво!
- Добре, де! Ти винаги си права!
- Виждаш ли! Признаваш си.
- То с теб на глава човек не може да излезе.
- Не се ли радваш, че аз ще ти бъда адвокат?
- Опази боже!
- Да не би да вярваш в бога?
- Така е думата.
- Я виж колко високи сгради и на всеки етаж има улица.
- Добре са го измислили. Направо с колата се качваш в къщи!
- Я! Един въртолет излетя от онази сграда.
- На всяка сграда има летателна площадка – обясни роботът.
- А не вдигат ли много шум тези въртолети?

- Не, двигателите им са безшумни и се чува само свистенето на перките.

- Затова, изглежда, не сме усетили кога са ни откраднали.

- Тогава прекалено много се бяхме задълбочили в разговора и затова не сме ги усетили. Пък и ти като ми беше заразказвала едни фантазии...

- Да не би това да е фантазия!

- Кой знае!

- Ти винаги не си сигурен. На себе си дори не вярваш.

- Е, хайде сега! Ти винаги преувеличаваш.

- Подсилвам, за да го почувстваш по-ясно.

- Я виж колко е часът. Моят часовник е спрял.

- Аз пък съм си забравила моя в къщи.

- Часът е десет и половина – каза роботът.

- У нас сигурно е друго време.

- Естествено. Навсякъде по света има различно време. Когато се събудих, часовника ми не беше спрял и сочеше три часа, а беше се разсъмнало.

- Ето, в центъра на града часовниковата кула, която сочи точно време до стотна от секундата. Там има всички астрономически показания, които дават най-малкото отклонение на времето, показано върху часовника. Тук се намира нашата най-голяма астрономическа и метеорологична обсерватория, която дава данни и за Луната. Ето, от другата страна се вижда датата по тринадесетмесечния лунен астрономически календар, който е официално приет в нашата страна – разказа роботът.

- А каква е онази сграда с голямата фирма?

- Там се произвеждат филмите в нашата страна.

- Значи, имате и артисти?

- Да, разбира се. Като Семи Сенти, Доли Доени, Хелиси Ри и много други. А най-известни актриси са Денния Ми, която е и поетеса, Йенна Матики, Уерия Гри, Саниента Нури' и Супрейрия Куантори-Ри, която е съпруга на Хелиси Ри.

- А имате ли поети и писатели, които да са на световно ниво?

- Да. Първите ни писатели са едни от основателите на нашата държава – най-големият ни инженер Уилям, изобретателят и космонавтът Бългеъриън...

- О, той е мой сънародник!

- ... освен това, след тях е Робърт Джорджи, а съвременните са Денния Ми, тя е не само най-голямата ни поетеса, но и най-добрата ни актриса – и филмова, и театрална. Пенри Пуалди е един голям наш белетрист, Тингхи Уатиби е композитор и поет, Савиеса Уемиадори-Пуалди е поетеса, Пхерисуи' И, Сомбра Ки, Самвираси Накри, Сълри 'Ивъни – това са нашите поети, писатели и драматурзи.

- Какви странни имена имат, нали, Йолик?

- Аз май ще трябва да се прекръстя на Йоли Ки или на Йолики Йоли.

- Аз пък съвсем трябва да си изменя името.

- Милхсения Псхени.

- Малко ще си поизкривя езика, ама щом държат да имат различни имена... Може и Милвиеса или Милвенмиврасия.

- Може и Мискривиезика.

- Най-хубаво е да попитаме господин робота, той да си каже мнението.

- Тук не сменяме имената.

- О-о! Значи ни спасявате от едно главоболие. Но ние напускаме и град Тамеа?

- Да. Ще отидем в град Востен Евектос Фарт.
- Вие много обичате дългите имена.
- Това е градът на просветата – там се намират само училища и университети.
- Онзи в далечината ли? Та той е много стар град!